

PARAULA I VIDA

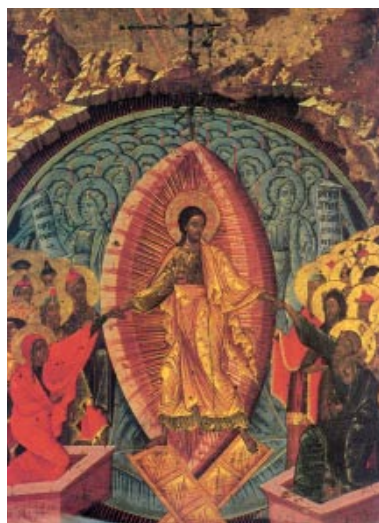
«Cerqueu allò
que és de dalt»

En el seu llibre de meditacions entorn de l'any litúrgic, titulat *El resplendor de Dios en nuestro tiempo*, escrit abans d'accedir al pontificat, Joseph Ratzinger es fa aquesta pregunta: Com podem correspondre al missatge de resurrecció de la Pasqua? Com aquest missatge pot introduir-se i fer-se realitat entre nosaltres?

«La Pasqua —escriu— és com el resplendor de la porta oberta que condueix fora de la injustícia del món i la invitació a seguir aquest resplendor de llum, a mostrar-lo a d'altres, tot sabent que no es tracta d'un somni, sinó de la llum real, de la sortida real».

Sant Pau va escriure als colosencs: «Si heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt, on és el Crist, assegut a la dreta de Déu. Aspireu a allò que és de dalt, no a allò que és de la terra».

Qui escolti amb oïdes modernes aquesta invitació de sant Pau, pot plantejar-se això: o sigui que és veritat, que els cristians es desentenen del món i de la seva justícia, fugen del món per alienar-se en l'opi d'un cel promès. No ha estat infreqüent, en els darrers anys, escoltar aquesta acusació, de què es feu ressò el Concili Vaticà II en la constitució sobre l'Església en el món actual: «l'espera d'una terra nova no ha d'afeblir, sinó més aviat avivar la preocupació de cultivar aquesta terra, on hi creix aquell cos de la

Crist ressuscitat dona la mà a Adam i Eva. Icona oriental

família humana, que pot oferir ja un esbós del món nou» (GS 39).

El teòleg Joseph Ratzinger escriu que «tal interpretació és un malentès». I ho raona d'aquesta manera: per a la vida humana regeix la llei fonamental que només aquell qui es perd es retroba a ell mateix. Qui es vol retenir a ell mateix, qui no es transcendeix, justament aquest no es rep a si mateix. Aquesta llei fonamental de la condició humana, que segueix la llei fonamental de l'amor trinitari, l'essència de l'ésser de Déu, qui en donar-se a ell mateix com a amor és la veritable realitat i el veritable poder, val per a tot l'àmbit de la nostra relació amb la realitat.

Aquell qui només vol la matèria, és qui precisament la deshonra, li treu la seva grandesa i la seva dignitat. Més que el materialista, és el cristià qui dona a la matèria la seva dignitat, perquè l'obra a fi de què també en ella Déu sigui tot en tot», escriu amb bellesa Joseph Ratzinger.

En suma, es tracta de l'acceptació de la transcendència, que és el clima en què només la vida humana és realment humana. Em sembla molt il·lustratiu aquest exemple que proposa el Papa: «Així com la terra necessita físicament del sol a fi de continuar essent un astre de vida, i així com necessita de la consistència del tot per a recórrer la seva trajectòria, així també el cosmos espiritual de la terra de l'home necessita la llum de dalt, la força que atorga cohesió, la mateixa força que li dona obertura. I la conclusió pràctica a la que arriba és aquesta: «No hem de tancar la terra per tal de salvar-la, no hem d'aferrar-nos a ella. Cal que obrim les seves portes de bat a bat, a fi que les veritables energies de les quals ella viu i que nosaltres mateixos necessitem puguin ésser presents en ella».

Cerqueu allò que és de dalt! Aquest imperatiu pasqual no és pas alienant dels nostres compromisos a favor del que és d'aquí baix.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

**Conferències sobre
sant Pau a la Catedral
de Barcelona**

► El Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona invita tots els diocesans a les tres conferències organitzades amb motiu de la celebració de l'Any de Sant Pau a l'Arxidiòcesi, que tindran lloc a la Catedral els dies indicats a les 19.30 hores i seran presidides pel Sr. Cardenal Arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach.

Les tres conferències són:

- 4 de maig 2009: «Sant Pau, comunicador de l'evangeli en un món global», pel Dr. Andrea Riccardi, fundador de la Comunitat de Sant Egidi.
- 11 de maig 2009: «Sant Pau: una vida en Crist. Dimensió teològica i mística», pel Dr. Jordi Sánchez Bosch, professor emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya.
- 18 de maig 2009: «Sant Pau, presoner i màrtir a Roma», pel Dr. Giovanni M. Vian, director de *L'Osservatore Romano*.

Les tres conferències seran retransmeses en directe per Ràdio Estel i Ràdio Principat.

**L'avortament és més que
una qüestió religiosa**

El diumenge 22 de març, el cardenal Lluís Martínez Sistach publicà en alguns diaris un article sobre l'avortament amb motiu de la festa de l'Anunciació a Maria, dia en què l'Església catòlica celebra aquí la Jornada de la defensa de la vida humana. Publiquem a continuació els fragments essencials de l'escrit del cardenal arquebisbe de Barcelona.

En aquest dia l'Església catòlica es proposa reiterar la seva coneguda posició sobre la defensa de la intangibilitat de la vida humana des del moment de la seva concepció fins al seu terme, i contra l'avortament provocat.

Tanmateix, crec que hem de ser conscients que l'avortament no és sols una qüestió religiosa. Així ho han posat en relleu més d'un miler d'intel·lectuals i científics de primera fila, que han subscrit un manifest en defensa de la vida humana des de la seva concepció. Aquests científics i intel·lectuals no entren en qüestions religioses, sinó que responen a la pregunta de quan comença la vida humana a partir dels

seus coneixements tècnics, analitzats i comprovats sense recórrer a arguments confessionals.

El dret primer i més fonamental de tots els drets humans és el dret a la vida. La interrupció voluntària de la vida humana en les seves primeres fases de desenvolupament suposa una clara injustícia i una greu violació d'aquest dret fonamental. Tal com digué el cardenal Tarsicio Bertone, en el curs de la conferència que pronuncià durant la seva recent visita al nostre país, «no pot existir un ordre social o estatal just si no es respecta la justícia, i la justícia tan sols es pot assolir amb un respecte previ dels drets humans i de la dignitat natural de cada home, de cada persona humana, amb independència de la fase de la seva vida en què es trobi».

L'Església sap que no és pas sola en la seva defensa de la vida. Les futures generacions ens jutjaran sobre això. I fóra just que, en bona salut democràtica, una qüestió de tanta envergadura no es decidís sense atendre tots els sectors de la nostra societat.

Record de l'abat Cassià Just

► El passat 11 de març, els alumnes de la Facultat de Teologia de Catalunya varen celebrar el Dia de les Facultats. L'acte va tenir dues parts: el document «Passacaglia. Cassià Just *in memoriam*», que fou transmès també el 23/06/2008 pel Canal 33; i l'exposició del Moviment «Gli Amici», molt enriquidora i gràfica, amb el testimoni d'alguns dels artistes de les obres.

DIUMENGE II DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels apòstols el producte de la venda, i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills, que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó».

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas».

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat». No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Felïços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,32-35)

En el grupo de los creyentes todos pensaban y sentían lo mismo: lo poseían todo en común y nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía. Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor.

Y Dios los miraba a todos con mucho agrado. Ninguno pasaba necesidad, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero y lo ponían a disposición de los apóstoles; luego se distribuía según lo que necesitaba cada uno.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. / Me castigó, me castigó el Señor, / pero no me entregó a la muerte. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Éste es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

Pau predica el Crist ressuscitat a l'Areòpag d'Atenes. Tapís del segle XVI. Palau Reial. Madrid

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Juan (1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama a Dios que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor a Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo, sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Éste es el que vino con agua y con sangre: Jesucristo. No sólo con agua, sino con agua y con sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.»

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Éstos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Accés al Crist Ressuscitat. La clau de la comunitat

Si Crist ha ressuscitat però la porta de la nostra vida està tancada a l'acció de l'Esperit, és com si no hagués passat res. Per això, aquest temps pasqual anirem buscant les claus que obren la porta a l'acció de l'Esperit. La Paraula de Déu és molt rica, però val la pena subratllar alguns aspectes concrets que ens ajudin a obrir-nos a la joia de la resurrecció. Ara contemplem la tendresa de Déu a les palpentes... un dia veurem Déu *cara a cara*...

Nosaltres, com Tomàs, creiem sense haver vist. Tanmateix, no creiem ce-

gament, deixant-nos prendre la llibertat o la personalitat. Estem cridats a viure una fe adulta i joiosa. Per això tenim uns referents. El primer referent del Crist ressuscitat és la vida en comunitat. Així com Tomàs, mentre viu al marge de la comunitat no pot creure, però canvia de soca-rel quan comparteix la vida amb la comunitat, també nosaltres necessitem aquest suc de cultiu comunitari, que fa possible la fe.

Aquesta convicció fou molt ben expressada en el darrer paràgraf de la primera resolució del Concili Provincial Tarraconense quan «urgeix la revitalit-

zació, l'articulació i la vertebració de totes les comunitats cristianes, les qual tenen com a centre la persona de Jesucrist, per tal que siguin evangelitzadores i evangelitzades: fidels a ajudar gent molt diversa a refer la seva experiència de Déu, humils, fraternes i obertes a les altres comunitats».

Per què no ens decidim d'una vegada a aplicar aquesta resolució del Concili Provincial Tarraconense? Si ho posem en pràctica, la Pasqua d'aquest any serà ben diferent...

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Ac 4,23-31 / Sl 2 / Jn 3,1-8.
- **dimarts**: Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7b-15.
- **dimercres**: Ac 5,17-26 / Sl 33 / Jn 3,16-21.
- **dijous**: Ap 12, 10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8.
- **divendres**: Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15.
- **dissabte**: 1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20.
- **diumenge** vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.): Ac 3,13-15.17-19 / Sl 4 / 1Jn 2,1-5a / Lc 24,35-48.

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

Congrés internacional a la Balmesiana sobre aquests fets

L'historiador P. Valentí Serra de Manresa ha escrit vuit breus articles per a la nostra publicació sobre els fets del juliol de 1909 a Barcelona, fets coneguts com la Setmana Tràgica i dels quals s'escau el centenari.

La Biblioteca Balmes, amb el suport i col·laboració de la Facultat de Teologia de Catalunya i altres institucions culturals de casa nostra, ha programat, sota la direcció del Dr. Ramon Corts, un congrés històric sobre els fets de la Setmana Tràgica en la perspectiva que ofereix el primer centenari dels esdeveniments. Aquest congrés comptarà amb la presència d'especialistes de renom internacional i tindrà lloc els dies 5, 6 i 7 de maig de 2009. A propòsit d'aquests esdeveniments revolucionaris que marquen la història social i política de la Catalunya del mil nou-cents cal assenyalar, de bell antuvi, que la forta oposició popular a la guerra del Marroc culminà amb els estralls de la «Setmana Tràgica» desenvolupats en diverses poblacions de casa nostra, talment

el fruit d'una revolta popular de signe antimilitarista i, també, anticlerical.

La revolta començà a la ciutat de Barcelona el 26 juliol de 1909 en contra de la voluntat governamental de resituar-se colonialment al Marroc (on Espanya tenia forts interessos miners a la zona del Rif), a través d'un contingent expedicionari format per més de quaranta mil homes, en gran part reservistes casats i amb fillada, i majoritàriament fills de Catalunya. Aquesta mesura del general Linares, ministre de la guerra del govern de Maura, fou vista com una provocació en contra de Catalunya. Per això el 26 de juliol els catalans organitzaren una vaga general com a mostra de protesta per la guerra del Marroc. Aquesta mobilització popular de caire antimilitarista es desbordà, però, en uns fets revolucionaris coneguts com la Setmana Tràgica, tal com veurem en l'article vinent.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

EL HIMNO AL AMOR

«Todo lo cree»

«Todo lo cree» (1Co 13,7); en el texto griego *panta pisteuei*. El amor cree en el otro. Tiene confianza en él. Nunca lo da por perdido. Cree en el núcleo bueno del otro. No hace

caso omiso del mal y de lo que está endurecido en el otro. Pero su mirada penetra a través de ello hasta el núcleo divino, hasta el deseo más íntimo de bien. En todo ser humano hay un deseo de ser bueno.

Pablo habla del Espíritu que habita en nosotros. Y donde el Espíritu habita en nosotros, allí somos sanos y santos, allí somos buenos. El amor es un don del Espíritu Santo. Por eso podemos creer que el Espíritu Santo obra en todo ser humano. El amor cree totalmente en el otro, porque sabe que Dios tiene preparadas muchas posibilidades para esta persona.

La frase «el amor todo lo cree» es para mí una exhortación a no dar por perdida a ninguna persona. Siempre que experimento una decepción, me agarro firmemente a esta frase. La decepción es también una realidad. Pero no me quedo paralizado en la decepción. A pesar de todas las apariencias, trato de creer que en el otro hay un deseo de ser bueno. Y reflexiono acerca de cómo puedo entrar en contacto con su deseo de bien.

Esta frase tiene también un significado decisivo para todos los agentes de pastoral y terapeutas. A veces tenemos la impresión de que un varón o una mujer han sido tan heridos desde su infancia que no es posible una salvación o mejora. A través de su piel endurecida trato de descubrir en él al niño interior herido, pero también al niño divino, e intento despertarlo amorosamente. Con los ojos del amor y de la fe trato de descubrir el núcleo bueno e íntegro que hay en él. Si creo en él, hago posible que también el otro crea en sí mismo y no se dé por perdido. Mi fe es para el otro un espacio donde también puede crecer su fe en sí mismo y en el bien.

Anselm Grün
(El Himno al amor de San Pablo, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

El derecho a la alegría

El beato P. Carlos de Foucauld, oficial del ejército francés, después trapense, luego misionero y mártir en África, solía hacerse la siguiente reflexión:

—«Nuestro Señor J.C. ha resucitado... Aquí radica el fundamento verdadero de nuestra alegría...

—Por muy triste que esté, cuando me pongo al pie del altar y digo a Nuestro Señor: «Vos sois infinitamente feliz. Nada os falta»... no puedo hacer otra cosa que añadir: «Entonces yo también soy feliz. No me falta nada. Sólo vuestra alegría... me basta».

Es una gran verdad: Dios es infinitamente feliz; es infinitamente santo; es infinitamente hermoso. La santa humanidad de Jesús tiene gloria y alegría infinitas... conquistadas por medio de sus sufrimientos...

Phil Bosmans afirma: «El mejor termómetro de la salud del cristiano, y la salud de sus comunidades es... la alegría».

La fundadora i beata Juana Jugan, en el día de Pascua de Resurrección, pedía a sus hijas que cuidaban a los ancianos pobres: «¡Vamos, hijas, a cantar! ¡Los ancianos tienen derecho a la alegría!».

J. M. Alimbau

SANTORAL

19. ✠ Diumenge II de Pasqua. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. Dilluns. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. Dimarts. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. Dimecres. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. Dijous. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997),

bisbe de Praga i mártir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. Divendres. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. Dissabte. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Ania, bisbe; santa Calixta, mr.

ENTREVISTA

JAUME BERDOY

4 anys de la nova diòcesi

El 15 de juny es compliran quatre anys des que es va erigir l'Arquebisbat de Barcelona en seu metropolitana amb els seus bisbats sufraganis de Terrassa i Sant Feliu de Llobregat. Mn. Jaume Berdoy, vicari general de Sant Feliu de Llobregat i rector de la parròquia de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, passa balanç a aquests primers quatre anys de vida de la nova diòcesi.

Quines característiques identitàries té la nova diòcesi?

La primera i gran característica és que és nova, amb tots els avantatges i inconvenients que això comporta. Entre els avantatges, l'estímul a ser creatius. Entre els inconvenients, la manca d'alguns recursos necessaris —personals, econòmics, estructurals...—. Una altra característica és la coexistència de dues realitats ben diferents que, de fet, enriqueixen el conjunt: el món més industrial del Baix Llobregat i el més rural de les comarques del Penedès, l'Anoia i el Garraf. També ens identifica el Monestir de Montserrat, que pertany a la nostra diòcesi.

Quins punts pendents estan en vies de ser resoltos?

Punts pendents en tenim molts, tot i que al llarg d'aquests quatre anys hem anat avançant en diversos Objectius Pastorals. Entre els pendents: l'acabament de la «Casa de l'Església», que ja s'ha començat a construir; la concreció i consolidació del Patrimoni; la creació de la Càritas Diocesana; la coordinació dels diversos organismes de la Cúria i la planificació dels que falten. I un punt sempre pendent: anar avançant com a Església, amb fidelitat a Jesucrist.

El bisbe Agustí, per Nadal, va redactar una carta pastoral amb motiu de la crisi econòmica que ha estat molt ben acollida. El ressò ha arribat més enllà de la diòcesi...

L'actualitat i la importància del tema i el fet que un bisbe l'hagi tractat obertament ha motivat que aquesta carta pastoral hagi estat, certament, acollida amb interès. Crec que és molt important que l'Església també digui quelcom referent a temes de tipus social, principalment quan aquests afecten moltíssimes persones. Cal dir que s'han organitzat taules rodones de presentació del document a Viladecans i a Vilanova i la Geltrú, amb la presència del bisbe Agustí.

Òscar Bardaji i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

El Jubileu paulí a l'Arxidiòcesi. El cardenal Martínez Sistach presidirà l'Eucaristia el proper dissabte 25 d'abril (19.30 h) a l'església de Sant Pau de Mataró (c/ Siete Partidas, 40), un dels set temples designats com a lloc de pelegrinatge durant aquest Any Jubilar paulí. S'invita tots els fidels a unir-se a aquesta celebració.

Escola de pregària a la catedral. Dijous 23 d'abril (20-21 h), el cardenal Martínez Sistach dirigirà, a la catedral de Barcelona, aquest temps de pregària adreçada especialment als joves.

Conferència sobre «Sant Pau». «Com buscar la voluntat de Déu en sant Pau» pel P. Ignasi Ricard, divendres 24 d'abril (19.30 h) al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55).

XVI Romeria a Montserrat amb malalts i visitadors parroquials. Dissabte 9 de maig, organitzada per la Delegació diocesana de Pastoral de la Salut. Més informació al tel. 933 171 597.

Pregària itinerant del IV Diumenge. Diumenge 26 d'abril, (18-19 h) a la Pquia. de la Mare de Déu de la Salut (c/ Mare de Déu de la Salut 36-40 - Gràcia).

Sopar taller al Centre Edith Stein. Divendres 24 d'abril (21-23 h) a la sala d'actes (València 244, 4t, Bcn). Ester Romero, mestra i periodista, parlarà sobre «Noves pràctiques de vida quotidiana: la gestió de la vida des dels criteris de l'Evangeli de Jesús». Inscripcions: tel. 934 876 363 o laura@dpuniversitaria.org.

Cicle de cors i orquestres universitàries. Dissabte 25 d'abril (18 h) actua el cor de la Universitat Autònoma de Barcelona a la parròquia de la Mare de Déu de Núria, Barcelona. Director: Poire Vallvé i Jesús Badia.

Primera Plana. Claus de lectura de les notícies del mes, a càrrec de Lluís Sols, catedràtic d'Història. Dimarts 21 a les 19.30 h a Cristianisme i Justícia, c/ Roger de Llúria 13, Barcelona.

Reflexió de l'actualitat cultural i religiosa d'abril, a càrrec de Rosa Massagué, periodista. Dilluns 20 (19 h) a l'Auditori de la Fundació Joan Maragall, c/ València 244, 1r.

Concerts a Sant Gaietà (P.P. Teatins, c/ Consell de Cent 293). *Divendres 24* (21 h): Coral Chorgemeinschaft Unterseen, dirigida per Roland Linder i Capella Francesa de Barcelona, dirigida per Cecília Velazquez. *Dissabte 25* (18 h): Conjunt instrumental ATYS.

VOCACIONS NATIVES

«Responsabilitat de tots»

L'Obra Pontificia de Sant Pere Apòstol celebrarà la seva jornada anual el diumenge 26 d'abril. El lema d'aquest any és: «**Han estat cridats. Ajuda'ls.**».

La crida de Jesús s'estén per tot el món. La crida vocacional és el millor indicador de la maduresa d'una comunitat cristiana. També arriba a les Esglésies joves i en formació, en els territoris de missió.

Els qui han estat cridats necessiten l'ajuda de la comunitat. Per aquest motiu van néixer els seminaris i noviciats. Els candidats al sacerdoci i a la vida consagrada necessiten l'oració i l'ajuda econòmica de la comunitat cristiana. No seria raonable que una vocació en formació es perdés. Podem ajudar-los amb una beca.

Diumenge 26 (18 h): Alumnes del Conservatori Municipal de Música de Barcelona.

Temes d'actualitat, a la Concepció. Conversa sobre dos punts actuals: Projecte de la Llei d'avortament i eleccions europees. Per Manuel Silva i Jordi López. Diumenge, 26 d'abril a les 19.30 h. Sala Concepció, parròquia de la Concepció de Barcelona (c/ Llúria 70).

BREUS

IV Premi de periodisme Joan Gomis. «Cristianisme i Justícia», «Justícia i Pau», «Fundació Cultura de Pau» i les revistes «Foc Nou» i «El Ciervo» convoquen el Memorial Joan Gomis per mantenir viva la memòria de la figura de Joan Gomis amb un premi de periodisme. Informació: Tel. 932 005 145, o bé info@elciervo.es.

Ajuts de la Fundació Joan Maragall a la formació. L'objectiu de la Fundació és contribuir a formar futurs intel·lectuals cristians arrelats en la fe eclesial, que tinguin ja una base de cultura universitària i manifesten interès per la recerca. Les sol·licituds cal presentar-les en català abans del dia 7 de maig a la secretaria del c/ València 244, 2 - 08007 Barna. Tel. 934 880 888.

Ordenació de dos diaques al Seminari Conciliar. El 22 de març, Dia del Seminari, el cardenal Lluís Martínez Sistach ordenà dos diaques que, properament, si Déu vol, seran ordenats sacerdots al servei de la diòcesi de Barcelona. Són Mn. Ignasi Torrent Portabella i Mn. Jordi Patiño Morales, que apareixen en la foto al final de la cerimònia de la seva ordenació.

Atenció religiosa als ucraïnesos.

El dimarts 24 de març Mons. Dionisio Lachovych, pertanyent a l'Orde de Sant Basili Magne i visitador apostòlic per als ucraïnesos de ritu bizantí a Espanya, visità el cardenal Lluís Martínez Sistach, amb qui apareix a la foto. Mons. Lachovych agraià al Sr. Cardenal l'atenció religiosa que els fidels de la seves comunitats de catòlics de ritu oriental reben entre nosaltres.

Càritas i la crisi econòmica. El divendres 13 de març a la tarda, el cardenal Martínez Sistach visità l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, per parlar dels efectes de la crisi actual en les persones que s'adrecen a les parròquies i a Càritas. Varen participar en la reunió el segon tinent d'alcalde i responsable de l'àrea d'Acció Social i Ciutadania, Ricard Gomà, i el director de Càritas Diocesana de Barcelona, Jordi Roglà.

CURSETS

Centre d'Estudis Pastorals. «Jonàs, un cant d'obertura als pobles, un cant d'obertura a la creació», amb aquest anunci la professora Teresa Solà farà un curs de 7 sessions. Dimecres 29 d'abril, 6, 13, 20, 27 de maig, 3 i 10 de juny, de 19 a 20.30 h. Informació i inscripcions: Rivadeneyra 6, 3r. Tel. 933 174 858.

EXERCICIS I RECESSOS

Propostes de silenci i interioritat a la Cova de St. Ignasi a Manresa. 18-27 maig, per Jo-

sep Lluís Corrons sj. (en castellà); 22-30 juny, per Francesc Roma sj. (en català); 1-10 juliol, per Josep Rambla sj. i equip (totalment personalitzats); 10-19 juliol, per Oriol Tuñí sj. (amb l'Evangeli de Joan, en català); 21-30 juliol, per Pere Borràs sj. (amb la Unió de Religiosos de Catalunya, en català). Informació: 938 720 422.

«Natura i Espiritualitat». Les Quatre Estacions. 3a: La Primavera. Per respirar l'alè de la creació seguint els cicles de la natura. De l'1 al 3 de maig. **Ora et Labora:** Compartir la fe amb els nostres infants. Taller per a famílies i mainada. Del 9 al 10 de maig. Informació: Tel. 973 480 002 / 649 465 814; www.santuarieimracle.com.

PELEGRINATGES

19 Pelegrinatge a Fàtima i Santuari de Nazaré. Organitzat per l'Apostolat Mundial de Fàtima del 21 al 27 de maig. Sortida en autocar de Barcelona i Manresa. Informació i inscripcions: Tel. 938 725 548 i 938 729 294, de 16 a 17 h i de 21 a 22 h.

Lourdes. Del 3 al 6 de juliol, i del 7 al 10 d'agost. Organitza l'Obra Cultural Mariana. Informació: Sra. Mercè, tel. 934 565 960 i 934 585 935.

LLIBRES

Vida de San Benito Menni. Este libro, editado por la Editorial Ancora (144 págs.), es la biografía del fundador de las Hermanas Hospitalarias del Sagrado Corazón de Jesús, una congregación muy vinculada a la Orden Hospitalaria de San Juan de Dios y que realizan una gran labor en el campo de la asistencia a los enfermos mentales. Las personas interesadas en este libro pueden dirigirse a las casas de esta congregación.

Luz en las sombras. Este breve libro (140 págs.) es la biografía de sor María Josefa Recio Martín, colaboradora de San Benito Menni, en la fundación de las Hermanas Hospitalarias del Sagrado Corazón de Jesús. Lo ha escrito el periodista especializado en información religiosa Miguel Ángel Velasco. Está editado por las Hermanas Hospitalarias del Sagrado Corazón de Jesús.

PALABRA Y VIDA

«Buscad lo de arriba»

En su libro de meditaciones al filo del año litúrgico, titulado *El resplandor de Dios en nuestro tiempo*, escrito antes de acceder al pontificado, Joseph Ratzinger se hace esta pregunta: ¿Cómo podemos corresponder al mensaje de resurrección de la Pascua? ¿Cómo puede él introducirse y hacerse realidad entre nosotros?

«La Pascua —escribe— es como el resplandor de la puerta abierta que conduce fuera de la injusticia del mundo y la invitación a seguir ese resplandor de luz, a mostrárselo a otros, sabiendo que no se trata de un ensueño, sino de la luz real, de la salida real.

San Pablo escribió a los colosenses: «Si habéis resucitado con Cristo, buscad lo de arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios. Aspirad a lo de arriba, no a lo de la tierra».

Quien escuche con oídos modernos esta invitación de san Pablo, puede ser que se diga: o sea que es verdad, que los cristianos se desentienden del mundo y de su justicia, se escapan del mundo para *alienarse* en el opio de un cielo prometido. No ha sido infrecuente, en los últimos años, oír esta acusación, de la que se hizo eco el

Concilio Vaticano II en la constitución sobre la Iglesia en el mundo actual: «la espera de una tierra nueva no debe debilitar, sino más bien avivar la preocupación de cultivar esta tierra, donde crece aquel cuerpo de la familia humana, que puede ofrecer ya un cierto esbozo del mundo nuevo» (GS 39).

El teólogo Joseph Ratzinger escribe que «tal interpretación es un grave malentendido». Y lo razona de esta manera: para la vida humana rige la ley fundamental de que sólo quien se pierde se encuentra a sí mismo. Quien se quiere retener a sí mismo, quien no se trasciende, justamente ése no se recibe a sí mismo. Esta ley fundamental de la condición humana, que sigue a la ley fundamental del amor trinitario, a la esencia del ser de Dios, que en el darse a sí mismo como amor es la verdadera realidad y el verdadero poder, vale para todo el ámbito de nuestra relación con la realidad.

«Quien sólo quiere la materia, ése justamente la deshonra, le arrebatada su grandeza y su dignidad. Más que el materialista es el cristiano quien da a la materia su dignidad, porque la abre a fin de que también en ella Dios

sea todo en todo», escribe bellamente Joseph Ratzinger.

En suma, se trata de la aceptación de la trascendencia, que es el clima en el que sólo la vida humana es realmente humana. Me parece muy ilustrativo este ejemplo que propone el Papa: «Así como la tierra necesita físicamente del sol a fin de seguir siendo un astro de vida, y así como necesita de la consistencia del todo para recorrer su trayectoria, así también el cosmos espiritual de la tierra del hombre necesita la luz de lo alto, la fuerza que otorga cohesión, la misma fuerza que le da apertura. Y la conclusión práctica a la que llega es ésta. «No debemos cerrar la tierra para salvarla, no debemos aferrarnos a ella. Debemos abrir de par en par sus puertas, a fin de que las verdaderas energías de las cuales ella vive y que nosotros mismos necesitamos puedan estar presentes en ella».

¡Buscad lo de arriba! Este imperativo pascual no es alienante de nuestros compromisos a favor de lo de aquí abajo.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona